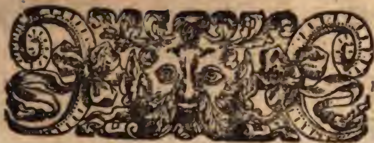
IESUS INTER TORMENTA DEUS ORATIO IACOBI LAMPUGNANI MEDIOL. E SOC. IESU DICTA...

Giacomo Lampugnani, Valenti Gonzaga





EMINENTISSIMO D.

THEODORO

CARDINALI

TRIVVLTIO

S. R. I. PRINCIPI &c.

Iacobus Hieronymus Lampugnanus F.



REVISSIMA Oratio longè breuiorem deſiderat epiſtolam, vt corpori reſpondeat caput. Quoniam autem, cùm diceretur, concionem habuit, qua nulla eſt in terris

augustior; ita, dum legitur, ambit in fronte coronam nominis tui. Non potuit Frater meus à Te præsens audiri: exoptat videri absens, in argumento scriptionis tam sublimi, vt omnem dictionis humilitatem attollat. Ego obsequij communis interpres, communibus votis illam Tibi sisto, vt in ista luce nobilitatis, ac purpuræ, viuat oratio, quæ nata est inter tenebras morientis Dei: Vale.



ORA-

ORATIO.



OEVISSIMA Christi Domini cædes, *Iudæis* 1.Cor.1 *scandalum*, *Gentibus stultitia*, Sapientibus argumentum est Diuinitatis, Beatiss. P. Neque enim tanta perferre posset, neque animo tam excelso, nisi Deus: nec tam pro homine indignata rerum Vniuersitas quateretur. Vt meritò nutantem demiratus Naturam Atheniensis Iudex, *Deum pati*, certissima coniectura pronunciauerit. Nos cruciatum humano maiorem: innocentiam morientis, charitatem, patientiam Deo parem: Mundi exhorrescentis tumultũ diuino exitio dignum; oratione percurramus celerrimè, memoria diutissimè consignemus.

Et primò quidem Epulum subita modici panis, ac vini conuersione apparatur, *habens* Sap.16. *in se omnis saporis suauitatem*. Quod institui potuisse haudquaquam adduci possemus ad credendum, si non illud immensà Deus po-

tentià condidiſset. A cœna properat in Hortum, efflorescentes iam ibi decerpturus pœnas: quas humanis viribus grauiores ſubodoratus, idcirco *auellitur à ſuis*, vt ſolus ferret.

Luc. 22. Cum ecce *Angelus de cælo confortans eum*. O dolores in ſola vel imagine intolerandos: quando ſerui hortatione quodammodo eget.

Pſ. 90. Dominus ille, ad quem ſponte vocantem *flagella non accederent*, niſi increpita. Ergo in terram pronus humeros ſupponit, non Cælo (quod fabulosè potuit Atlas), ſed noſtrorum barathro ſcelerum (cui ſolus eleuando Deus erat): atque intractabili oppreſsus pondere, non humorem exſudat, vt Homo, ſed laxatis venis, ſanguine exundat, vt Deus. Mox in ore Iudæ prægustat mortem, quæ, niſi perſonata ſub oſculo, immortalem reuerita abſtitiſset. At vos, nocturna furiarum agmina, quid faces, quid arma intentatis innoxio? Nonne Deum abunde probat veſter præceps iſte retrorſum caſus, triſyllaba morituri voce progenitus? Non, inſueto naturæ miraculo, repoſita truncato auris? Nimirum obcœcatas ſcelere mentes illuſtrare non potuerunt, quas ſecum multas tulerant, ardentes tædæ. Quare intactis ad imperium Dei diſci-

pulis

pulis, vnum adorti, vincula inijciunt, constringunt arctissimè, anheli circumsistunt, protrudunt, in Vrbem rapiunt triumphantes. Non tu, bone Nazarene, hosce complexus sperare potuisti à carissima sponsa Synagoga. Proh, quam diuersi nexus ab illis, quos Virgo Mater olim Paruuli lactentis collo inserebat! Attamen bene est: *Funes ceciderunt tibi in præclaris*, vt *manifesta Dei virtute* captiuus exolueres genus humanum, & mortuus reuocares ad vitam.. *Ps.15.* *2.Machab: 3.*

Ad Annæ primùm, tum Caiphæ domum pertractus, accusatur vt impius, depalmatur vt impudens, loquitur vt Dominus, tacet vt innocens, damnatur vt sacrilegus. sed nullus est idoneus testis, quia sunt plures: palmaris contumelia seruit adulationi: loquentem nolunt audire: tacentem stimulant: & iniustitia debacchante Accusatores iudicant, Iudex accusat. Ecquis reliquum nefastæ illius noctis profari possit? Vos, Astra, tuque Astrorum regnatrix Luna, dicite, quid vigilantibus oculis in scelestissimo vidistis atrio: si tamen rerum indignitatem auersata non fugistis è cælo. Conspuitur Diuina facies, munditia paradisi: conscinditur pugnis, qui *mensus est pugillo* *Isa.40.*

aquas,

aquas, & cælos palmo ponderauit: alapis deho-
Hebr.1. nestatur vultus, paternæ *gloriæ splendor*: velatur oculis, qui animorum consilia retegit, & omnes introspicit cogitatus: illuditur, vellicatur in pilis, cæditur, scommatis mordetur:
Luc.22. *& alia multa blasphemantes dicebant in eum*. Sed non tam hostiles manus corpus lacerauere, quàm Amici infausta vox, Domini cor traiecit. Petrus, quem mente numquam abiecit, ore sæpius abiurat Deum, & ad primos plebeculæ sermones abiurat. Scilicet carcerem mortesque antè professus, inanem nunc aëris motum pertimescit. Verùm & inimicorum insaniam patientia planè diuina vicit: & discipuli miserandum casum erexit charitas.
Deut.4. Quia enim *Deus ignis consumens est*, vel sola potuit luce conglaciatum timiditate pectus vberes in lacrymas eliquare.

Post noctem dilapsis è Cælo tenebris, sed duplicatis in animo improborum, confirmant latàm noctu sententiam de nece immerentis, habita iterum quæstione, ac renouato suffragio, ne semel tantùm viderentur iniusti. Itur deinde ad Romanum Præsidem,
Sap.2. non vt iudicet, sed vt *turpissima morte condemnet* iam ab accusatoribus iudicatum. Videte

tamen

tamen homines Religioſos: ingreſsu Prætorij abſtinent, ne polluantur: cumulum mendaciorum aggerant, vt crucifigant. O verè *ſepulchra dealbata*: nec vos mouet taciturnitas illa Deo digna, quam ſupra hominem Pilatus homo exterus admiratur? moueret ſaltem horrendus Iudæ exitus, qui ſceleris admiſſi nouo ſcelere pœnitens, iam (ſi neſcitis) currit ad laqueum, dirupto atrociter corpore, & diſſipatis fœdè viſceribus teſtatus ſe proditorem Dei: inſigni documento, Aliquando intelligentiæ oculos in pœnam reſtitui flagitio parto, quos, dum conciperetur, ademerat. Ille tamen priùs, malè amatos *retulit triginta argenteos*, quia videlicet vitalis vſque adeo eſt ſanguis Chriſti, vt ne pretium quidem ipſius quamuis iniuſtum, iuſtiſſimæ morti intereſſe voluerit. Ergo Prætor, innocentiæ conſcius, iuſtitiæ impar; cauſam reijcit ad Herodem. At impuriſſimi Regis in aula, Dei Sapientia pro ſtultitia eſt. Retractus ad Prætorem, latroni, ſeditioſo, ſicario poſthabetur Deus: ad columnam loris, virgis, ac ferro, dum totus crudeliſſimè dilaniatur, retinuit ibi, & illud ad ſaxum alligauit fugitiuam generis humani felicitatem. In atrio

Matth. 23.

ſpinis

ſpinis coronatur: irridetur palliaſtro coccineo: arundinei ſceptri leuitate firmatur: adorant per iocum: ſeriò verberant: impensè dedecorant; nempe vt *ſaturatus opprobrijs*, citra mortem, expleret rabiem furentium Iudæorum. Propterea è loco editiore producitur populo, adeo deformatus, vt non agnouiſſent, niſi addidiſſet, *Ecce Homo*. Fortaſse perſuaſerat, ſi dixiſset, Ecce Deus. Sed illi magis efferati, affulgente certa ſpe necis extorquendæ à Præſide excordi; Crucem, Crucem inclamant: donec ablutis manibus, & ore polluto, veriùs iniuſtitiam ſuam condemnat, quàm IESVM, dum virum ſe toties iudice innocentiſſimum damnat. Feciſses vtinam prius, impie, quod tandem facis: mitius multò cum Domino actum eſset. Verùm iniqui Principis vel ipſa miſericordia maximè crudelis eſt Deo. Itaque Cruciarium vni *eorum voluntati*, hoc eſt mille mortibus *tradidit*. Nec mora: impoſito humeris patibulo, latronibus ſocijs, inuidia deducente, feſtinat ad mortem. Accurrite *Angeli pacis*: Aduola Diuina Virgo: Vos, cælum, terræ, maria prohibete facinus. Pœnarum abundè eſt, & quicquid vltra erit, haud Deum decet.

Thren. 3.

Luc. 23.

Iſ. 33.

cet. Imò verò, si hucusque *potestas fuit tenebrarum*, iam *venit hora*, qua lucis Dominus *clarificetur*: vt idcircò fieri se vetet, quia non tam ipse, quàm nostrorum immanitas criminum illi suffigenda est ligno. Luc.22.

Vbi ventum fuit ad montem, *in quo videbit*, & videbitur Deus; denudatum ingentibus clauis impingunt Cruci: elatum maledictis incessunt: sitientem felle, tum aceto recreant. Nec tonas de solio Pater, nec fulmen iacis? Arripuerat ille quidem arma, & intorsisset. At eleuatis oculis ad Patrem Natus, exarmauit iratum ea dulcissima voce, Diuinitatis indice, *Pater dimitte illis*. Postremùm acclinato in mortem capite, verus obitu paruit Deus. Ecce enim, cùm antè nox tetra medium in diem irrupisset, continuò turbari spectaculi impatiens Natura: discisso templi velo intima Cæli nudari: fremere tremereque immobilis tellus: diffringi animata dolore saxa: prodire vita è sepulcris; adeo prodigiosis euentibus, vt Romani, qui aderant milites, in primisque Centurio, *verum esse Dei filium*, exclamarint. Sic IESVS extrema atrocitate tormentorum, singulari patientia, indignantis testimonio Vniuersitatis declaratur

Gen.22. Luc.23. Matth. 27.

ratur

ratur Deus, quem vel ab hominum numero
expungere Iudæa
tentauit.

LAVS DEO.

